

РЕШЕНИЕ

№ 4424

гр. София, 03.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4111** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 296666 от 09.12.2019г. по НАХД № 3152/2019г. на СРС, НО, 134-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-157 от 28.12.2018г., издадено от председателя на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти (НСЦРЛП), с което на основание чл.5, ал.1 вр. чл.42, т.2 вр. чл.8, ал.1 и ал.2 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти (НУПРРРЦЛП) вр. чл.289, ал.1 вр. чл.291, ал.1 и ал.2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 419 109,75 лв.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН срещу решението е постъпила касационна жалба от административно-наказващия орган, с която се оспорват изводите на въззивния съд за допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител. Поддържа жалбата с писмена молба и прави възражение, при условията на евентуалност, за прекомерно адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез адв. С. оспорва касационната жалба по съображения, изложени в писмена защита. Моли решението на СРС да се остави в сила. Претендира присъждане на разноски по списък.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че при извършена на 03.05.2018 г. проверка от инспектори на НСЦРЛП в склад на [фирма] – търговец на едро с лекарствени продукти, находящ се в [населено място], м. „Я.“ № 6, е установено, че в периода 01.08.2017 г. – 31.09.2017 г. дружеството е извършило общо 22 продажби на лекарствен продукт с режим на отпускане „по лекарско предписание“ Н., F. coated tablet, 90 mg/ 400 mg x 28 на цена по – висока от утвърдената с Решение НСР-13262 от 20.07.2017 г. При така установеното св. Б. - старши инспектор при НСЦРЛС, приела, че дружеството е извършило нарушение на чл.5, ал.1 вр. чл.42, т.2 вр. чл.8, ал.1 и ал.2 от НУПРРРЦЛП. На 13.07.2018 г. до [фирма] е изпратена покана за съставяне на АУАН, получена на 16.07.2018 г. На 25.07.2018 г. св. Б. съставила АУАН в отсъствието на нарушителя. На същата дата в НСЦРЛП било получено писмо от управителя [фирма], в което било посочено, че техен служител, без наличието на оправомощаване в тази насока, е получил покани за съставяне на АУАН по отношение на 21 различни дружества, измежду които и [фирма]. В писмото било посочено, че не е осъществен контакт с управителите на дружествата и същите не са били надлежно уведомени за адресираните до тях покани. Въз основа на посочения АУАН, било издадено и обжалваното НП.

От правна страна въззивният съд е приел, че са налице допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. На първо място СРС е установил, че АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя, без последният да е бил поканен надлежно за съставянето му, тъй като поканата е получена от лице без представителна власт, с което е нарушен чл.40, ал.1 от ЗАНН. На второ място СРС е приел, че в АУАН и НП не са посочени дата и място на извършване на нарушението. Намерил е и допуснато нарушение на чл.18 ЗАНН, доколкото в НП са описани общо 22 нарушения, за които е наложена една санкция. Наред с това СРС е установил, че е нарушен материалният закон, тъй като не е налице нарушение на чл. 5, ал. 1 от НУПРРРЦЛП. СРС е констатирал, че търговецът е реализирал продажбите в период преди датата на актуализация на ПЛС с Решение № Н-13262 от 20.07.2017 г., вписано в приложение № 4 „Пределни цени на лекарствени продукти, включени в позитивния лекарствен списък“ на ПЛС на 02.09.2017 г.

Правилен е изводът на въззивния съд, че допуснатото при съставяне на АУАН нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН е от категорията на съществените и е опорочило административнонаказателното производство до степен, налагаща отмяната на НП. Известието за доставяне на отправената до [фирма] покана за съставяне на АУАН е

подписано от лице, за което няма данни по делото. Същевременно от писмо вх. № 111-5342 от 25.07.2018 г. (л.35), изпратено от [фирма] до председателя на НСЦРЛП се установява, че е допусната грешка и служител на дружеството е получил множество покани за съставяне а АУАН, адресирани до други юридически лица, сред които е и ответника по касация, без да е натоварван или упълноощаван да получава кореспонденция от тяхно име. В писмото е посочено, че от страна на [фирма] са направени многократни, но неуспешни опити да се свърже с дружествата, до които са адресирани поканите. Въпреки нередовното призоваване за съставяне на АУАН, последният е съставен на 25.07.2018 г. в отсъствие на представител на [фирма]. При тези безспорно установени обстоятелства, СРС е формирал обоснован извод, че поканата за съставяне на акта не е била надлежно връчена, поради което не са били налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя. Само при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя би било законосъобразно. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, след ненадлежното му уведомяване, респ. при липсата на основателни причина за това, ограничава правото му на защита, тъй като дружеството е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство, съответно да разбере извършването на какво нарушение му е вменено.

По отношение датата на извършване на нарушението – същото се изразява в продажба на лекарствени продукти на цена по – висока от утвърдената, следователно би било извършено на датата, на която е осъществена продажбата. В АУАН и НП са посочени фактурите и датите на тяхното издаване, но доколкото АНО приема, че се касае за едно, а не за няколко нарушения, не може да се установи, на коя дата приема, че същото е извършено.

Правилен е и изводът за допуснато нарушение на чл.18 ЗАНН. На различни дати през посочения в НП период [фирма] е извършило общо 22 продажби на лекарствения продукт на различни търговци на дребно, т. е. описани са 22 нарушения, за които е наложена една обща имуществена санкция.

Наред с горното, СРС правилно е приел, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, че дружеството не е осъществило описаното в НП административно нарушение. Видно от представените фактури, продажбите са извършени на 04.08.2017 г., 05.08.2017 г., 07.08.2017 г., 08.08.2017 г., 09.08.2017 г. и 10. 08.2017 г. Решение № НСР-13262 от 20.07.2017 г. , с което е редуцирана цената на процесния лекарствен продукт, е вписано в публичния регистър Приложение № 4 „Пределни цени на лекарствени продукти, включени в Позитивния лекарствен списък“ на Позитивния лекарствен списък на 02.09.2017 г. Продажбите са извършени преди тази дата, от което следва, че не е налице нарушение на чл.5, ал.1 от НУПРРРЦЛПл

По изложените съображения, не се установиха сочените касационни основания, поради което оспореното съдебно решение, като постановено при правилно приложение на закона, при спазени процесуални правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, съобразно представените доказателства за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, на ответника по касация следва да се заплатят сторените разноси в размер на 4 902,29 лв., чието договаряне и заплащане е доказано с представените договор, фактури и извлечения от

банкова сметка. Заплатеното адвокатско възнаграждение е под минималния размер, посочен в чл. 18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и съответстват на фактическата и правна сложност на спора. По изложените съображения, възражението на касатора за прекомерност на възнаграждението по смисъла на чл.63, ал.4 ЗАНН е неоснователно. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 296666 от 09.12.2019 г. по НАХД № 3152/2019 г. на СРС, НО, 134- ти състав.

ОСЪЖДА Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 4 902,29 лв. (четири хиляди деветстотин и два лева и 29 ст.).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.